

ก้าวใหม่การวิจัยและพัฒนากุศลเกษตร

2

ฉีกซอง

- เส้นทางการค้าลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน-เชียงใหม่

8

รายงาน

- พลิกดินมันจาวมะพร้าว อาหารพื้นถิ่นสู่พืชเศรษฐกิจ และสินค้าอัตลักษณ์ จ.ชัยภูมิ

14

ขอคุยด้วยคน

- ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

16

จากโต๊ะบวงทรวง

- บุญใหญ่ประจำปี "กฐินพระราชทาน"

“...การบำเพ็ญประโยชน์ที่แท้จริงคือการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของหน้าที่ ทำเพื่อมุ่งผลของงาน ทำด้วยจิตใจหวังดีต่อมนุษยโลก ทำโดยไม่คิดว่าผลประโยชน์นั้นจะมาสู่ตัวเรา ทำเพื่อประโยชน์ของหน้าที่ และเพื่อผู้อื่น...”

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
พระราชดำรัสในพิธีปิดงานบำเพ็ญประโยชน์
ณ ศาลาอเนกชนมโหฬารเมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2511

“ฉีกซอง” ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2568 ขอน้อมนำพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ที่ทรงพระราชทานไว้เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2511 มาเผยแพร่ให้ท่านผู้อ่านทุกท่านได้รับทราบ สำหรับการเตือนสติตนเองในการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ หลังจากที่สำนักพระราชวังได้ออกประกาศ เรื่อง สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง สวรรคต เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2568 เวลา 21:21 น. ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย สิริพระชนมพรรษา 93 พรรษา นับว่าเป็นวันมหาวิปโยคของประชาชนชาวไทย จึงขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้

ฉีกซอง
อังคณา สุวรรณภู

เมื่อต้นเดือนตุลาคมที่ผ่านมา มีโอกาสเดินทางไปเยือนด่านตรวจพืช 2 แห่ง ซึ่งเป็นช่องทางผ่านแดนที่สำคัญสำหรับการนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้าน และขยายไปจนถึงตลาดใหญ่อย่างจีนผ่านเส้นทางการขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางบก ด่านตรวจพืช 2 แห่งดังกล่าวคือ ด่านตรวจพืชท่าเรือเชียงแสน ซึ่งเป็นท่าเรือสำคัญของการขนส่งทางน้ำ และด่านตรวจพืชเชียงของ ซึ่งเป็นเส้นทางสำคัญของการขนส่งทางบก สถานการณ์ ณ ปัจจุบัน สำหรับการขนส่งทางน้ำ เป็นอย่างไร โปรดติดตาม

เส้นทางการค้า ลุ่มแม่น้ำโขง ตอนบน-เชียงแสน

แม่น้ำโขง-แม่น้ำนานาชาติ

แม่น้ำโขง นับว่าเป็นแม่น้ำนานาชาติที่สำคัญของโลก มีระยะทางยาวประมาณ 4,900 กิโลเมตร โดยมีต้นกำเนิดจากธารน้ำแข็งและหิมะที่ละลายจากเทือกเขาหิมาลัย บริเวณภูเขาจี้ฟู มณฑลชิงไห่ ของจีน และไหลผ่าน 6 ประเทศด้วยกัน คือ จีน เมียนมา สปป.ลาว ไทย กัมพูชา และออกสู่ทะเลจีนใต้ที่เวียดนาม ซึ่งได้แตกแขนงออกเป็นแม่น้ำสาขาจำนวนมากที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ชาวเวียดนามเรียกบริเวณนี้ว่า “แก้มังกร”

จากลักษณะของแม่น้ำโขงดังกล่าวได้มีความพยายามในการจัดทำความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Cross-Border Transport Facilitation Agreement: GMS CBTA) ความตกลงดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี และอำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายของคน และสินค้าข้ามพรมแดนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งหวังให้เกิดการเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจหลัก ความตกลงดังกล่าวจึงครอบคลุมหลายมิติที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งข้ามพรมแดน ได้แก่ การขนส่งทางถนน การตรวจคนเข้าเมือง การศุลกากร สุขภาพสัตว์ และมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

ในความตกลงนี้ กำหนดให้ประเทศสมาชิกสามารถออก "ใบอนุญาตขนส่งทางถนนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Road Transport Permit)" และ "เอกสารการนำเข้าชั่วคราว (Temporary Admission Document: TAD)" สำหรับยานพาหนะต่างชาติ เพื่อให้สามารถขนส่งสินค้าข้ามแดนได้ โดยมีการกำหนดจำนวนโควตาใบอนุญาตระหว่างกัน กำหนดให้มีพื้นที่ควบคุมร่วมกันบริเวณด่านพรมแดนขาเข้าของแต่ละประเทศ เพื่อให้เจ้าหน้าที่จากทั้งสองฝ่ายสามารถปฏิบัติงานร่วมกันในการตรวจสอบและอำนวยความสะดวกพิธีการต่าง ๆ ได้ในจุดเดียว (Single Window Inspection) โดยผู้ประกอบการขนส่งที่จะขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด เช่น จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขนส่งระหว่างประเทศในประเทศต้นทาง มีสัญชาติของประเทศต้นทางเป็นเจ้าของกิจการอย่างน้อย 51% มีฐานะการเงินมั่นคง และมีประกันภัยความรับผิด

สำหรับไทยได้ให้สัตยาบันในความตกลง GMS CBTA ร่วมกับประเทศสมาชิกอื่น ๆ ใน พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) หลังจากการให้สัตยาบันแล้ว ยังไม่มีการบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบ เนื่องจากมีบางส่วนของความตกลงที่ล่าสมัยและจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุง รวมถึงความแตกต่างของกฎระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติภายในของแต่ละประเทศสมาชิก ดังนั้น เพื่อใช้ประโยชน์จากความตกลงได้ ในระหว่างที่รอปรับปรุงแก้ไข ไทยและประเทศสมาชิกอื่น ๆ ได้ตกลงร่วมกันที่จะเริ่มดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการนำร่องการดำเนินการตามความตกลงฯ ระยะแรก (MOU on "Early Harvest" Implementation) ซึ่งการดำเนินการระยะแรกถูกระงับในช่วงการระบาดของโควิด-19 และต่อมาในการประชุมคณะกรรมการร่วมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 8 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 (ค.ศ. 2023) ได้มีมติขยายระยะเวลาการดำเนินการตาม MOU Early Harvest ออกไปอีก 3 ปี จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2569 (ค.ศ. 2026) ดังนั้น จึงยังไม่มี การดำเนินการตามความตกลงดังกล่าว

สำหรับ "ใบอนุญาตขนส่งทางถนนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS Road Transport Permit)" และ "เอกสารการนำเข้าชั่วคราว (Temporary Admission Document: TAD)" ที่ออกให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งของไทยที่เข้าเกณฑ์ โดยมีการกำหนดโควตาสูงสุด 500 ฉบับต่อประเทศ ในส่วนนี้รับผิดชอบโดยกรมการขนส่งทางบกของไทย อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า GMS CBTA จะมีเจตนารมณ์ที่ดี แต่การนำไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มประสิทธิภาพยังคงมีข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคในทางปฏิบัติ เช่น การเจรจาที่มีระยะเวลานาน ความไม่สอดคล้องของกฎระเบียบภายในประเทศสมาชิก ความแตกต่างของขั้นตอนปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่าย และปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอ จุดผ่านแดน ส่งผลให้ผู้ขนส่งบางรายยังคงเลือกใช้ช่องทางการขนส่งแบบปกติที่ไม่ได้ใช้เอกสารตามความตกลงนี้

ท่าเรือเชียงแสน อดีตสู่ปัจจุบัน

จากข้อมูลของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ท่าเรือเชียงแสนเป็นหนึ่งในท่าเรือภายใต้การกำกับดูแลของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน นับว่าเป็นประตูการค้าระหว่างไทยกับประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน เพื่อส่งเสริมการขนส่งสินค้า ตามกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจว่าด้วยการเดินเรือพาณิชย์ในแม่น้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขง ประเทศสมาชิก ได้แก่ ไทย จีน เมียนมา และ สปป.ลาว โดยเริ่มต้นในปี 2537 เป็นต้นมา และในปี 2546 กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์ หรือกรมเจ้าท่าในปัจจุบัน ได้ดำเนินการก่อสร้างท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 1 ขึ้นมา แล้วเสร็จเมื่อปี 2546 ที่ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำโขง หมู่ 6 ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ที่ตั้งของท่าเรือเชียงแสน 1 นี้ อยู่ในตัวอำเภอเชียงแสน และมีโบราณสถานซึ่งกรมศิลปากรขึ้นบัญชีไว้ใกล้บริเวณท่าเรือ เช่น กำแพงเมืองเก่า วัดเก่าและเจดีย์เก่า เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2546 ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทย (กทท.) เป็นผู้บริหารประกอบการท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 1 โดย กทท. ได้เข้าไปบริหารจัดการท่าเรือ

เชียงแสนแห่งที่ 1 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2546 ซึ่งช่วงแรกท่าเรือเชียงแสนถูกใช้เป็นที่เรืออเนกประสงค์ให้บริการทั้งเรือสินค้า เรือท่องเที่ยว และเรือโดยสาร เรือที่เข้ามาใช้บริการมีทั้งเรือสัญชาติไทย และเรือของประเทศเพื่อนบ้าน

ต่อมากิจการของท่าเรือเชียงแสน แห่งที่ 1 เติบโตขึ้นเป็นลำดับ มีเรือสินค้าเข้ามาใช้บริการจำนวนมาก ทำให้มีรถบรรทุกเข้า – ออก เพื่อมารับขนสินค้าภายในท่าเรือเชียงแสนจำนวนมาก กรมศิลปากรจึงเกรงว่าโบราณสถานจะเกิดอันตราย ดังนั้นกรมเจ้าท่าจึงได้มีแนวคิดที่จะสร้างท่าเรือเชียงแสน แห่งที่ 2 ขึ้นมาใหม่ และ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2550 เห็นชอบและอนุมัติในหลักการดำเนินการก่อสร้างท่าเรือเชียงแสน แห่งที่ 2 ณ จังหวัดเชียงราย ในวงเงิน 1,546.40 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี

ในปี 2554 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2554 ให้ ททท. เป็นผู้บริหารท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 2 และกำหนดให้เป็นท่าเรือพาณิชย์สำหรับให้บริการเรือสินค้าและเรือโดยสาร ส่วนท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 1 กำหนดให้เป็นท่าเรือท่องเที่ยวโดยสาร และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นผู้บริหารท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 1 ซึ่งต่อมา ททท. แจ้งว่าไม่มีความพร้อมในการบริหารท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 1 กรมเจ้าท่าจึงได้จัดการประชุมเพื่อพิจารณาผู้บริหารท่าเรือ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2554 และมีมติให้เทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน เป็นผู้บริหารจัดการท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 1 แทน และท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 2 หรือท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน ตั้งอยู่บริเวณบ้านสบกก ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ห่างจากท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 1 ลงมาทางทิศใต้เป็นระยะทางทางน้ำประมาณ 5 กิโลเมตร และทางบกประมาณ 11 กิโลเมตร ก่อสร้างแล้วเสร็จ และให้บริการเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2555 โดยมีท่าเรือเอกชนกระจายอยู่บริเวณใกล้เคียง

สำหรับเส้นทางเดินเรือจากท่าเรือพาณิชย์เชียงแสนถึงท่าเรือกวนเหล่ย ซึ่งเป็นท่าเรือใต้สุดของจีน รวมระยะทางประมาณ 265 กิโลเมตร ระดับน้ำลึก 1.5-7 เมตร ขึ้นลงตามฤดูกาล โดยจีนได้ปรับปรุงร่องน้ำทางเดินเรือ รวมถึงก่อสร้างเขื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า และควบคุมระดับน้ำให้สามารถบรรทุกสินค้าได้ตลอดทั้งปี ในส่วนของขีดความสามารถในการรับเรือสินค้าที่ขนส่งสินค้าในแม่น้ำโขงของท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน สามารถรับได้ประมาณวันละ 12-14 ลำ มีความยาวของท่าเทียบเรือ 250 เมตร บันจันทน์ท่าขนาด 50 ตัน จำนวน 1 คัน และ 10 ตัน จำนวน 1 คัน พร้อมมีสายพานลำเลียง 1 ชุด ซึ่งชุดเครื่องมือและอุปกรณ์ดังกล่าว สามารถรองรับเรือขนาด 80-100 ตัน ได้ประมาณวันละ 3-5 ลำ ใช้เวลาเดินเรือประมาณวันครึ่ง ขึ้นกับระดับน้ำในแม่น้ำโขง และเรือสามารถบรรทุกได้สูงสุดราว 500 ตันกรอส

การค้าผ่านท่าเรือเชียงแสน

ข้อมูลของกลุ่มสถิติวิเคราะห์ สำนักแผนงาน กรมเจ้าท่า สรุปภาพรวมของการขนส่งสินค้าทางน้ำผ่านด่านศุลกากรเชียงแสน ในปี 2567 พบว่า จำนวนเรือเข้า-เรือออก รวมทั้งสิ้น 15,545 ลำ แบ่งเป็นเรือเปล่า 7,520 ลำ (48.38%) และเรือบรรทุกสินค้า 8,025 ลำ (51.62%) ส่วนใหญ่ขนส่งสินค้าประเภทปูนซีเมนต์ ปริมาณ 276,045.54 ตัน (47.20%) รองลงมา คือ เครื่องบริโภค อื่น ๆ ปริมาณ 101,190.60 ตัน (17.30%) และเครื่องมือ/อุปกรณ์ ปริมาณ 78,009.80 ตัน (13.34%) จากปริมาณการขนส่งสินค้ารวม 584,840.23 ตัน โดยพบว่ามี การขนส่งมากในช่วง 3 เดือน คือ เดือนพฤษภาคม ปริมาณ 58,351.19 ตัน (9.98%) รองลงมา คือ เดือนกรกฎาคม ปริมาณ 56,761.12 ตัน (9.71%) และเดือนมิถุนายน ปริมาณ 55,738.78 ตัน (9.53%)

กรเชียงแสน

สำหรับด่านตรวจพืชที่รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว คือ ด่านตรวจพืชท่าเรือเชียงแสน ตั้งอยู่ที่ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย พื้นที่รับผิดชอบตาม เขตด้านศุลกากรเชียงแสน ได้แก่ จุดผ่านแดนถาวร สบรวก ไทย-ลาว ทำเนียบท่าเรือท่าเชียง 1 และ 2 ซึ่งเป็นท่าเรือของเอกชน จุดผ่านแดนถาวรหน้าอำเภอ เชียงแสน (ท่าสามล้อ) ท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน และ จุดผ่อนปรนบ้านสวนดอก เปิดทำการทุกวัน ระหว่าง เวลา 08.30-20.00 น. โดยมีสินค้าพืชนำเข้าส่วนใหญ่ ในปีงบประมาณ 2568 ได้แก่ เมล็ดข้าวโพด เมล็ด ทานตะวัน ใบชาแห้ง ชาผง กระเทียม และกระเทียม อบแห้ง ปริมาณนำเข้ารวม 646 Shipments 44,928 ตัน มูลค่ารวม 528 ล้านบาท สินค้าผ่านส่วนใหญ่ ได้แก่ ถั่วต่าง ๆ บุก ยาเส้น หมากแห้ง และเปราะหอม ปริมาณนำเข้ารวม 119 Shipments 8,781 ตัน มูลค่า รวม 255 ล้านบาท และสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ ได้แก่ ทุเรียน ผลิตภัณฑ์จากไม้ ลำไย มะขาม และชาสำเร็จรูป ปริมาณส่งออกรวม 436 Shipments 5,782 ตัน มูลค่า 452 ล้านบาท โดยส่งออกไปยังจีน สปป.ลาว และเมียนมา

การเดินทางครั้งนี้ ได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยน กับผู้จัดการท่าเรือของเอกชนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ ด่านตรวจพืชเชียงแสน พบว่า ข้อจำกัดของการขนส่งทางเรือ คือ ระดับน้ำในแม่น้ำโขงในฤดูแล้ง ซึ่งปัจจุบันแม่น้ำโขง และลำน้ำสาขาในพื้นที่ตอนบนของไทยมีการสร้างเขื่อน กักเก็บน้ำหลายแห่ง ส่งผลให้ระดับน้ำในแม่น้ำโขงไม่เป็นไป ตามธรรมชาติ และสามารถควบคุมระดับน้ำได้มากขึ้น ตลอดจนระบบการแจ้งเตือนการปล่อยน้ำจากเขื่อนที่ กักเก็บยังไม่มีแจ้งเตือนทุกครั้ง ส่วนใหญ่ภาคเอกชนจะ รับทราบข้อมูลจากสายเรือ และปัญหาระบบการจัดเก็บภาษี ของเงินที่มีการยกเว้นภาษีการค้าให้กับประเทศที่มีพรมแดน ติดกัน ดังนั้น การขนส่งทางเรือดังกล่าว จึงมีสินค้าบางส่วนที่ นำขึ้นที่ทำเรือในเมียนมาก่อนที่จะขนส่งทางบกเข้าไปในจีน

ในที่สุดแล้ว การเจริญเติบโตของท่าเรือเชียงแสน และการค้าผ่านลุ่มแม่น้ำโขง จะคึกคักหรือไม่เพียงใด ขึ้นกับ ความจริงใจ และผลประโยชน์ที่กระจายอย่างทั่วถึงและ เป็นธรรม รวมถึงนโยบายของเงินที่มีต่อท่าเรือกวนเหลย ในข้อเท็จจริงแล้วคงไม่ต่างอะไรกับความเป็นไปของความ ตกลง GMS CBTA

(ขอบคุณ : กระทรวงการต่างประเทศ ท่าเรือแห่งประเทศไทย กรมเจ้าท่า ด้านศุลกากรเชียงแสน ด่านตรวจพืชท่าเรือเชียงแสน/ ข้อมูล-ภาพ)

คำถามที่ถาม

พบกับใหม่ฉบับหน้า
สวัสดี...อังกฤษ

กองบรรณาธิการจดหมายข่าวพลีบุ
กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

E-mail ang.moac@gmail.com

รายงาน

นวลศรี โชตินันท์

DOA

พื้ลัดดับ มัันจาวมะพร้าว

อาหารพื้นดับสู่อีชีรชฎูทึล และสึนค้ำอ้อตลัษณั จ.ชัฎกุกุมี

มัันจาวมะพร้าว เป็นมัันพึ้นเมือ่งน้อสึชัว มีคูนค้ำทางโกษนการสูงให้สารอาหารสำคัฎ หลายชนิด มีรสชัาดี และรสสั้มฝัศที่ดีเป็นเอกลัษณั ใช้ประกอบอาหารได้ทึ้งคาวและหวานนั้บเป็นพึชที่มีคัฎยภาพสูงสำหรั้บเป็นพึชอาหารเพื่อสุขภาพ และการผลิตเชงการค้ำ

คูนศึศึร ประพรหม อดีตนักวิชัาการเกษตรช้านาญการพิเศษ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัฎกุกุมี สำนัักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3 จ.ชอนแก่น กรมวิชัาการเกษตร กล่าวว้า ในอดีตมัันจาวมะพร้าวจะชุดจากป่า เพื่อ นำมาบริโกศหรือจำหน่าย ต่อมามีการนำมาปลุกกันึนสวนหลังบ้าน ด้วยรสชัาดี คูนสมบัดี และเอกลัษณัที่โดตเด่นของมัันจาวมะพร้าว ทำให้หลายชุมชนึนจ้งหวัดชัฎกุกุมีปลุกมัันจาวมะพร้าวเพื่อการจำหน่ายเพิ่มชึ้น โดยปลุกกันึนมากึนเขตอำเภอเมือ่ง อำเภอหนองบัวระเหว อำเภอเทพสธิต อำเภอรักดีชุมพล และตามแนวอุชยานแห่งชัาดี

มัันจาวมะพร้าวจะเก็บเกี่ยวผลผลิตึนช่วงเดือ่นตุลาคมถึงเมษายนของทุกปี ผลผลิตจะส่งช่ายึนพึ้นที่หรือช่ายให้กั้บพ่อค้ำทึ้งึนจ้งหวัดและต่างจ้งหวัด ในภาคตะวันออกเฉึงเหนือหรือตลาดออนไลน์ ซึ่งสามารถสร้างรายได้สูงถึง 50,000 บาท/ไร่ มากกว่าการปลุกมัันสำปะหลังึนพึ้นที่เดือยกันึน 5-6 เท่า

ผลึบ 8

ฉบับที่ 2 พคจึกายน พ.ศ. 2568

คุณศศิธร เล่าว่า ความรู้ในการปลูกมันจาวมะพร้าวของเกษตรกรจะได้จากการเรียนรู้จากเกษตรกรด้วยกันเอง และปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยใช้หัวมันจาวขนาดเล็กเป็นหัวพันธุ์ ปลูกในอัตรา 250-330 กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นเงินเฉลี่ย 11,500 บาท ใช้ปุ๋ยเคมีอัตรา 100 กิโลกรัมต่อไร่

ปัญหาที่พบคือคุณภาพของผลผลิตที่ไม่ได้คุณภาพ ซึ่งตลาดไม่ต้องการขนาดของหัวมันที่ไม่สม่ำเสมอ ต้นทุนการผลิตสูงจากสาเหตุหัวมันไม่เพียงพอ เกษตรกรขาดการจัดการที่เหมาะสม และขาดความรู้ในการแปรรูป

คุณศศิธร เล่าต่อว่า ในเรื่องต้นทุนการผลิตสูง จากการศึกษาพบว่า ส่วนหนึ่งมาจากการใช้ปัจจัยการผลิตในอัตราสูงโดยเฉพาะหัวพันธุ์และปุ๋ยเคมี และการรับรองมาตรฐาน GAP ไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะมันจาวมะพร้าวไม่มีขอบข่ายพืชที่ GAP สามารถรับรองได้ และขาดข้อมูลสำคัญด้านคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์และสภาพพื้นที่ สำหรับการขึ้นทะเบียนเป็นสินค้า GI

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น คุณศศิธร และคณะนักวิชาการเกษตร จึงจัดทำโครงการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและแปรรูปมันจาวมะพร้าว โดยวางเป้าหมายที่จะให้มันจาวมะพร้าวพืชท้องถิ่นสู่พืชเศรษฐกิจ และให้เป็นสินค้าอัตลักษณ์ของจังหวัดชัยภูมิ โดยคณะทำงานเป็นนักวิชาการเกษตรในหน่วยงานสังกัด

กรมวิชาการเกษตร ร่วมกับ อาจารย์จากสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถนะมนุษย์และการเสริมสร้างสุขภาพ ภาควิชาสรีรวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้เริ่มดำเนินการในปี 2565-2568 มีแผนดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาและพัฒนาการผลิตด้านการขยายพันธุ์

ผลการศึกษานาขนาดของหัวพันธุ์ พบว่า การใช้ชิ้นส่วนหัวพันธุ์ (Tuber Cutting Method) ใช้หัวขนาดใหญ่ น้ำหนัก 0.5-1 กิโลกรัม ตัดส่วนล่างของหัวใช้เป็นชิ้นส่วน และติดเปลือก น้ำหนัก 35-40 กรัมต่อชิ้น นำมาเพาะในถุงชำ ย้ายปลูกเมื่อต้นกล้าอายุ 30 วัน

จากการศึกษาในปีที่ 1 และ 2 มันจาวมะพร้าวให้ผลผลิต และน้ำหนักสูงสุดเฉลี่ย 944 และ 1,483 กิโลกรัม ต่อไร่ น้ำหนักหัวเฉลี่ย 89 และ 142 กรัมต่อหัว สัดส่วนรายได้ต่อต้นทุนการผลิต (BCR) เฉลี่ย 2.17 และ 2.5 เมื่อเทียบกับการใช้หัวพันธุ์ขนาดเล็กทั้งหัวที่เกษตรกรใช้ พบว่า ผลผลิตสูงขึ้นร้อยละ 89.6 และ 87.0 น้ำหนักหัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 50.8 และ 71.1

ผลการศึกษาการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ พบว่า การใช้ข้อของลำต้นเลี้ยงในสูตรอาหาร MS/2+NAA 0.2 mg/l+Charcoal 0.3% w/v ให้ต้นกล้าที่สมบูรณ์แข็งแรง โดยให้จำนวนยอด จำนวนราก ความยาวรากมากที่สุด และมีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุด แต่การขยายพันธุ์โดยวิธีนี้มีต้นทุนสูง ไม่เหมาะต่อการปลูกเพื่อการค้า

ผลการศึกษาระยะปลูก พบว่า การปลูกระยะ 50x50 เซนติเมตร มันจาวมะพร้าวเจริญเติบโตดีและให้ผลผลิตสูงแตกต่างจากรยะปลูกอื่น จากการศึกษารูปปลูกปีที่ 1 และ 2 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 1,211 และ 2,164 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ความกว้าง-ยาวของหัวมันไม่แตกต่างกับระยะปลูกอื่น และให้ค่า BCR สูงที่สุดเฉลี่ย 2.02 และ 3.24 และมีต้นทุนต่อน้ำหนักต่ำที่สุด

ผลการศึกษากิจการปุ๋ย พบว่า การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ตามคำแนะนำน้ำมันสำปะหลัง มันจาวมะพร้าวให้ผลผลิตและคุณภาพสูง และมีค่า BCR สูงที่สุดเฉลี่ย 2.18 เนื่องจากดินส่วนใหญ่ มีอินทรีย์วัตถุน้อยกว่า 1.0% มีปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์น้อยกว่า 30 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม มีปริมาณโพแทสเซียมน้อยกว่า 60 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ใส่ปุ๋ย NPK อัตรา 16-8-8 กิโลกรัมต่อไร่ โดยใช้แม่ปุ๋ยสูตร 46-0-0 18-46-0 และ 0-0-60 อัตรา 33 17 และ 13 กิโลกรัมต่อไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้ง เมื่ออายุ 1 และ 3 เดือนหลังปลูก

ผลการศึกษาอายุเก็บเกี่ยว พบว่า การเก็บเกี่ยวที่อายุ 8 เดือนหลังปลูก มันจาวมะพร้าวให้ผลผลิต และสารอาหารที่เป็นประโยชน์สูง โดยมีปริมาณแป้งต้านทานการย่อยสูงเฉลี่ย 57.3% ปริมาณโปรตีนสูงที่สุดเฉลี่ย 6.36% อมิโลสเฉลี่ย 27.4 % ไฟเบอร์สูงเฉลี่ย 2.79% ไขมันต่ำเฉลี่ย 0.33% ปริมาณโปรตีนและแป้งต้านทานการย่อยไม่แตกต่างกับอายุที่ 9-10 เดือน

ผลการทดสอบเทคโนโลยีระดับแปลงเกษตรกร พบว่า การปลูกด้วยส่วนขยายพันธุ์ น้ำหนัก 35-40 กรัม ระยะปลูก 50x50 เซนติเมตร ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ตามคำแนะนำน้ำมันสำปะหลัง และเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 8 เดือน การทดสอบในปีที่ 1 และ 2 มันจาวมะพร้าวให้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด 1,891 และ 2,111 กิโลกรัมต่อไร่ น้ำหนักต่อหัวเฉลี่ย 184 และ 135 กรัมต่อหัว ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 17,702 และ 17,310 บาทต่อไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย 56,169 และ 48,863 บาทต่อไร่ ค่า BCR เฉลี่ย 3.78-4.17 เมื่อเทียบกับวิธีปฏิบัติของเกษตรกรพบว่า ผลผลิตสูงขึ้นร้อยละ 11.6 และ 33.3 ต้นทุนลดลงร้อยละ 15.5 และ 13.4 รายได้สุทธิเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.9 และ 69.0

2. ผลการศึกษาและพัฒนากาเทคโนโลยีการแปรรูปและผลิตภัณฑ์

ผลการศึกษาการผลิตและคุณสมบัติของแป้ง พบว่า หัวมันสด 7.5 กิโลกรัม ผลิตแป้งฟลาวมันจาวมะพร้าวได้ 1 กิโลกรัม ซึ่งคุณสมบัติเด่นของแป้งคือไม่มีสารกลูเตนเป็นส่วนประกอบ มีปริมาณแป้งต้านทานการย่อยสูงเฉลี่ย 54.3% และมีค่าดัชนีน้ำตาลต่ำเฉลี่ย 51.3 เม็ดแป้งรูปร่างค่อนข้างกลม ขนาดใหญ่เล็กแตกต่างกัน ปริมาณความชื้น 5.50% ปริมาณแป้ง 66.3% โปรตีน 8.08% ไขมัน 0.37% โซเดียม 122% แคลเซียม 25.8% เถ้า 3.66% เส้นใย 1.64% อมิโลส 19.2% ความละเอียด 24.76% ระดับความขาว 77.97 ความเหนียว 82.0 BU เก็บในถุงอลูมิเนียมพอลิไธนีน 6 เดือน ต้นทุน 112.5 บาทต่อกิโลกรัม ที่ราคาหัวมันสด 15 บาทต่อกิโลกรัม (ราคาเดือนมกราคม 2566) ซึ่งไม่รวมค่าแรงงาน

ผลการศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์ พบว่า แป้งฟลาวมันจาวมะพร้าวสามารถใช้ทดแทนแป้งสาลีในอัตรา 25-100% ในการทำคุกกี้เนย กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส เป็นที่ชื่นชอบและได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคมากกว่าสูตรที่ใช้แป้งสาลีเพียงอย่างเดียว ต้นทุนการผลิตคุกกี้เนยอยู่ระหว่าง 5.85-6.40 บาทต่อชิ้น ซึ่งต้นทุนจะเพิ่มตามสัดส่วนของแป้งฟลาวมันจาวมะพร้าวที่เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันได้พัฒนาผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ปลอดกลูเตน โดยใช้แป้งฟลาวมันจาวมะพร้าว 100% และใส่เครื่องเคียงเสริม คือ ช็อคโกแลตชิพ ลูกเกด และเมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ซึ่งผู้บริโภคยอมรับ เนื่องจากไม่มีความแตกต่างจากคุกกี้เนยที่ทำจากแป้งสาลี 100%

ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพมันจาวมะพร้าว ผลจากการศึกษาและพัฒนาทำให้คณะวิจัยได้สูตรผงที่มีส่วนผสมของมันจาวมะพร้าวเป็นเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง โปรตีน และไฟเบอร์สูง การออกฤทธิ์ทางชีวภาพสูง และผู้บริโภคยอมรับ คือ สูตรมันจาวมะพร้าวผสมข้าวกล้อง เครื่องดื่ม 100 กรัม ให้พลังงาน 110 กิโลกรัมแคลอรี ไขมัน 0.088 กรัม โปรตีน 1,784 กรัม คาร์โบไฮเดรต 15.946 กรัม โซเดียม 2.273 กรัม

คุณรัตนภรณ์ บอกว่า กรมวิชาการเกษตร โดยกองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร ร่วมกับศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3 ได้ขยายผลและยกระดับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตแป้งฟลาวมันจาวมะพร้าว เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารสำหรับผู้ประกอบการขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ภายใต้โครงการพัฒนาคุณภาพการผลิตและความหลากหลายในผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป ในปี 2568-2569

3. ผลการยกระดับสู่มาตรฐาน GAP

คุณรัตนภรณ์ กุลชาติ นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ เป็นผู้หนึ่งที่ร่วมโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาการเพิ่มผลผลิตมันจาวมะพร้าว กล่าวว่า ผลจากการเพิ่มมันจาวมะพร้าวในขอบข่ายชนิดพืชที่ได้ตรวจรับรองมาตรฐาน GAP ในปี 2567 จึงได้มีเกษตรกรปลูกมันจาวมะพร้าวที่มีความพร้อมยื่นขอรับรองแหล่งผลิต GAP จำนวน 30 ราย (แปลง) ซึ่งอยู่ระหว่างเตรียมการประเมินโดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ

การพัฒนาการผลิตมันจาวมะพร้าวได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยนำเทคโนโลยีการผลิตไปขยายผลและเผยแพร่ เพื่อแก้ปัญหาและการผลิตให้แก่เกษตรกรจนเป็นพืชเศรษฐกิจทางเลือกของจังหวัดชัยภูมิ สามารถสร้างอาชีพและรายได้ที่ยั่งยืนจากการจำหน่ายผลผลิต หัวพันธุ์ และการจ้างแรงงานหมุนเวียนในชุมชน มีมูลค่าปีละหลายสิบล้านบาท โดยเฉพาะในปีการปลูก 2567/2568 มีพื้นที่ปลูกรวม 1,018 ไร่ ผลผลิตรวม 1,873 ตัน มูลค่ากว่า 40 ล้านบาท

พัฒนาสู่สินค้าอัตลักษณ์ เฉพาะถิ่น หรือสินค้า GI

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ (ศวพ. ชัยภูมิ) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของจังหวัดชัยภูมิ จัดทำแผนการขึ้นทะเบียนมันจาวมะพร้าวเป็นสินค้าอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น (GI) โดย ศวพ.ชัยภูมิ จัดทำและรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยด้านการเกษตร คุณลักษณะองค์ประกอบทางเคมี สภาพพื้นที่ สมบัติของดินปลูก เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำเอกสาร เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาขึ้นทะเบียนสินค้า GI ต่อไป

เกษตรกรและผู้ประกอบการที่สนใจ
การปลูกขยายพันธุ์มันจาวมะพร้าว
ภาครัฐหรือเอกชนจะพัฒนาต่อยอดในภาคธุรกิจแปรรูป
มันจาวมะพร้าว ติดต่อสอบถามได้ที่
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชัยภูมิ (ศวพ.ชัยภูมิ)
144 หมู่ 17 ตำบลนาฝาย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
โทรศัพท์ 0 4412 4290, 09 3415 9900

ขอบคุณด้วยคน

จินตน์กานต์ งามสุทธา

กรมอุตุนิยมวิทยา ออกประกาศว่า
ไทยเข้าสู่ฤดูหนาวอย่างเป็นทางการ
เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2568 ซึ่งหนาวช้ากว่าปีก่อน ๆ
เล็กน้อย คาดว่าอากาศจะหนาวที่สุดในช่วงกลางเดือนธันวาคม
ถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยในภาพรวม
อยู่ที่ประมาณ 21-22 องศาเซลเซียส
เมื่ออุณหภูมิลดลง เรามักจะนึกถึงการไปท่องเที่ยว
เพื่อสัมผัสอากาศหนาว โดยเฉพาะภูเขา หรือดอยต่าง ๆ
ที่มักจะอากาศที่หนาวเย็นกว่า และมีทิวทัศน์ที่สวยงาม
โดยในปีนี้มีคาดการณ์ว่า พื้นที่ยอดดอย และยอดภู
ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
บางวันอาจมีอากาศหนาวจัด และมีโอกาสเกิดน้ำค้างแข็ง
ขณะเดียวกันในพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทย
แม้อากาศจะไม่หนาวจัด แต่ก็มีอุณหภูมิต่ำ
ที่รู้สึกว่กำลังสบาย ๆ

ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ด้านการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร

กรมวิชาการเกษตร ดำเนินโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรผ่านกิจกรรมต่าง ๆ โดยในปี 2569 ให้บริการศูนย์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตรแก่นักท่องเที่ยว จำนวน 28 ศูนย์ ดังนี้

ภาคเหนือ ได้แก่ ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูงเชียงราย (วาวิ), ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง), ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (แม่จอนหลวง), ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเชียงใหม่, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแม่ฮ่องสอน, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแพร่, ศูนย์วิจัยพืชสวนสุโขทัย, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุโขทัย, สถานีทดลองพืชสวนร่มเกล้า และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรที่สูงเพชรบูรณ์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ, ศูนย์วิจัยพืชสวนเลย, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย, ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรอุดรธานี

ภาคตะวันออก ได้แก่ ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจันทบุรี

ภาคตะวันตก ได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี

ภาคใต้ ได้แก่ ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา, ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันกระบี่, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่, ศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรยะลา, ศูนย์วิจัยพืชสวนยะลา และศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร

กรมวิชาการเกษตร มุ่งหวังที่จะเป็นแหล่งเรียนรู้ และถ่ายทอดวิชาการด้านการเกษตรที่ประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งศูนย์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตรเป็นช่องทางหนึ่งในการแปลงทฤษฎีเป็นการปฏิบัติส่งต่อไปยังผู้ที่สนใจ ทำให้ได้ทั้งความรู้ และท่องเที่ยวในคราวเดียวกัน สามารถดูปฏิทินท่องเที่ยว การให้บริการ และรายละเอียดของแต่ละศูนย์ได้ทางเว็บไซต์ <https://www.doa.go.th/agrotour/>

ข้อมูล/ภาพประกอบ : เพจเฟซบุ๊ก กรมอุตุนิยมวิทยา,
www.doa.go.th/agrotour/

บุญใหญ่ประจำปี “กฐินพระราชทาน”

ก้าวเข้าสู่ช่วงเดือนแห่งการทำบุญใหญ่ประจำปีของชาวพุทธที่สำคัญงานหนึ่งนั่นคือ “การทอดกฐิน” งานบุญใหญ่ที่ถูกกำหนดไว้ด้วยเงื่อนไขของเวลาว่าต้องทำภายในระยะเวลา 1 เดือนหลังออกพรรษา และสามารถทำได้ปีละ 1 ครั้งเท่านั้น ไม่เหมือนกับ “การทอดผ้าป่า” ซึ่งไม่ได้กำหนดช่วงเวลา และสามารถทำได้ตลอดทั้งปี

จากโต๊ะบอกฉบับนี้จะพาผู้อ่านจดหมายข่าวพลีใบฯ (สายบุญ) ไปร่วมงาน “กฐินพระราชทาน กรมวิชาการเกษตร” ซึ่งกฐินพระราชทานเป็นผ้าพระกฐินที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานผ้าพระกฐิน และเครื่องกฐินแก่พระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการ ส่วนราชการ หน่วยงาน สมาคม หรือเอกชน ให้ไปทอดยังพระอารามหลวงต่าง ๆ ที่ราชอาณาจักร โดยในปี 2568 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานผ้าพระกฐินให้กรมวิชาการเกษตร อัญเชิญองค์ผ้าพระกฐินพระราชทานไปทอดถวายยังที่ชุมนุมสงฆ์ ณ วัดป่าโมก วรวิหาร ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่สมัยสุโขทัย เดิมเป็นวัดสองวัดที่ตั้งอยู่ติดกัน คือ “วัดชีปะขาว” และ “วัดตลาด” แต่มีเหตุทำให้ต้องรวมเป็นวัดเดียวกัน โดยสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 3 พระราชทานนามว่า วัดป่าโมก เพราะบริเวณนั้นมีต้นโมกมากมาย

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2568 นายรพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร เป็นประธานนำคณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร เข้าร่วมในพิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน โดยมีประชาชนภายในพื้นที่ ผู้มีจิตศรัทธาเข้าร่วมในพิธี และถวายจตุปัจจัยเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และบำรุงพระอาราม รวมยอดเงินร่วมทำบุญ “กฐินพระราชทาน กรมวิชาการเกษตร” ประจำปี 2568 จำนวนทั้งสิ้น 3,555,555 บาท 55 สตางค์ ถือเป็นพลังบุญอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับตามความเชื่อที่เล่าต่อกันมาว่าการทอดกฐินเป็นบุญพิเศษแตกต่างจากการทำบุญให้ทานแบบอื่น ๆ เพราะถูกจำกัดด้วยเวลาต้องถวายภายใน 1 เดือนนับตั้งแต่วันออกพรรษา และแต่ละวัดสามารถรับกฐินได้เพียง ปีละ 1 ครั้งเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้เขียนเองคิดว่า นอกเหนือจากอันิสงส์ผลบุญอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับกันแล้ว สิ่งสำคัญคือการที่เราได้ร่วมกัน สืบสาน รักษา ประเพณีอันเก่าแก่ ดึงงาม ที่อยู่คู่กับพุทธศาสนิกชนไทยมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยให้คงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นอีกหนึ่ง “พิธีกรรมสำคัญที่ช่วยธำรงศาสนาให้คงอยู่” เราทุกคนจึงควรภาคภูมิใจ และรักษาประเพณีนี้ไว้ เพื่อสืบสานบุญกุศลและความเป็นไทยให้อยู่คู่กับชนรุ่นหลังต่อไปอย่างยั่งยืน

พบกันใหม่ฉบับหน้า
USSณาธิการ

พลีใบ ก้าวข้ามท้าววิจัยและ พัฒนาการเกษตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกรมวิชาการเกษตร
- เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับนักวิจัยกับผู้บริหาร นักวิจัยกับนักวิจัย และนักวิจัยกับผู้สนใจการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นพื้นฐานการวิจัยขั้นสูงต่อไป

ที่ปรึกษา : รพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ วิลาวัลย์ ไคร้ครวญ ปริญญา ทิพย์วัฒน์ ศศิญา ปานต้น
ชลาภย์ สัตถนภัก

บรรณาธิการ : พนาธิณี เสรีภัก

กองบรรณาธิการ : อังคณา สุวรรณภู จินตนิภาณต์ จามสุธา มุรธส วงษ์ภักดิ์ จันระวี จิตรสมาน
ช่างภาพ : กัญญาณัฐ ไม้แดง

ช่างศิลป์ : มณฑา แลมเงิน กฤษญา ดาวเรือง จตุรภัทร คงสถาน วรสมณี ปองกา

จัดสง : วิไลวรรณ ศรีพันธ์ ประภัสสร จันตุ

สำนักงาน : กรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ : 0 2561 2825 โทรสาร : 0 2579 4406 E-mail : prdoa55@gmail.com

พิมพ์ที่ : กรมเบ็ด เครื่องพิมพ์ โทรศัพท์ : 0 2047 6778